

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/26-01/236
URBROJ: 354-02/8-26-9
Zagreb, 25. svibnja 2026.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od: Maje Kuhar, predsjednice te Sanje Badrov Ranić i Gordana Klišanića, članova, postupajući po žalbi žalitelja zajednice ponuditelja From city to city j.d.o.o., Solin, OIB: 46770230721 i Sanitet Tafra d.o.o., Dugi Rat, OIB: 19642217119, izjavljenoj u odnosu na odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0000659, predmet nabave: usluge prijevoza invalidnih osoba, naručitelja Grad Solin, OIB: 40642464411, Solin, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, 114/22 i 48/26, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja zajednice ponuditelja From city to city j.d.o.o., Solin i Sanitet Tafra d.o.o., Dugi Rat kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Grad Solin objavio je 29. siječnja 2026. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0000659, predmet nabave: usluge prijevoza invalidnih osoba. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju cijene (60 bodova), broja vozila - vozila kategorije M1 prilagođena za prijevoz osoba s invaliditetom (10 bodova), iskustva osoblja (upravitelja prijevoza) u iskustvu prijevoza osoba s invaliditetom (20 bodova) te položenog BLS/AVD tečaja ili jednakovrijednog za najmanje 3 vozača (10 bodova).

U predmetnom postupku javne nabave dostavljene su dvije ponuda, od kojih je naručitelj jednu nakon provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda ocijenio valjanom te je Odlukom o odabiru KLASA: 406-03/26-01/1, URBROJ: 2181-9-03-04/1-26-7, od 7. travnja 2026. godine odabrao ponudu zajednice gospodarskih subjekta Florence prijevoz d.o.o., Solin i Ustanova za zdravstvenu skrb Ružica, Solin, kao ekonomski najpovoljniju.

Na predmetnu odluku o odabiru, koju je naručitelj istoga dana objavio u EOJN RH, žalbu je 17. travnja 2026. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavila zajednica ponuditelja From city to city j.d.o.o., Solin i Sanitet Tafra d.o.o., Dugi Rat. Žalitelj u bitnom osporava razlog zbog kojega je naručitelj odbio njegovu ponudu, valjanost ponude odabrane zajednice ponuditelja, traži da se poništi odluka o odabiru te da mu se naknade troškovi nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Žalitelj je žalbu uredio podneskom zaprimljenim kod ovog državnog tijela 22. travnja 2026. godine.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da je pravilno postupao tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, da su žalbeni navodi neosnovani te predlaže žalbu odbiti.

Odabrana zajednica ponuditelja Florence prijevoz d.o.o., Solin i Ustanova za zdravstvenu skrb Ružica, Solin, tijekom žalbenog postupka nije se očitovala na navode žalbe i naručiteljevog odgovora na žalbu.

Tijekom postupka pred ovim državnim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, zapisnika o otvaranju ponuda, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, odluke o odabiru, ponuda žalitelja i odabrane zajednice ponuditelja te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba žalitelja je neosnovana.

Osporavajući razlog zbog kojega je naručitelj odbio njegovu ponudu, žalitelj navodi da je naručitelj pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te izvršio nepravilnu ocjenu dostavljene dokumentacije, uslijed čega je neosnovano zaključio da žalitelj ne ispunjava uvjet posjedovanja odobrenja za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza. Naime, žalitelj ističe da je u ponudi i tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda dokazao da raspolaže s dva vozila koja su registrirana za sanitetski prijevoz, tehnički ispitana i usklađena s važećim propisima, uključujući normu HRN EN 1789. Ukazuje da je kroz dostavljena pojašnjenja dodatno razjašnjen identitet vozila putem broja šasije te kontinuitet njihova korištenja u obavljanju djelatnosti. Smatra da je naručitelj zaključak o neispunjavanju uvjeta temeljio isključivo na formalnoj nepodudarnosti dokumentacije, odnosno na činjenici da za jedno vozilo nije dostavljeno posebno rješenje Ministarstva zdravstva, pri čemu nije uzeo u obzir da iz dostavljenih dokaza proizlazi stvarno postojanje i tehnička sukladnost oba vozila za obavljanje sanitetskog prijevoza. Žalitelj smatra da je kroz pojašnjenje razjasnio već dostavljene podatke i dokazao postojeće stanje te da je takvo pojašnjenje naručitelj bio dužan uzeti u obzir. Slijedom navedenog, zaključak naručitelja da žalitelj ne raspolaže s dva vozila koja ispunjavaju uvjete dokumentacije o nabavi, po mišljenju žalitelja nije utemeljen na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, već predstavlja rezultat pretjerano formalističkog pristupa koji nije u skladu s načelima javne nabave.

Dodatno ističe da važeći propisi koji uređuju djelatnost sanitetskog prijevoza, uključujući Pravilnik o organizaciji i načinu obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza, propisuju obvezu usklađenja vozila s novim tehničkim zahtjevima u određenom roku, ali ne propisuju obvezu ishođenja novog rješenja Ministarstva zdravstva za svako vozilo nakon izvršenog usklađenja. Žalitelj ističe da je navedeno usklađenje izvršio u propisanom roku, što proizlazi iz dostavljene tehničke dokumentacije i potvrda o ispitivanju vozila, čime smatra da je ispunio materijalne uvjete za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza. Pri

tome ističe da je Ministarstvo zdravstva nadležno tijelo za nadzor nad obavljanjem djelatnosti, uključujući utvrđivanje eventualnih nepravilnosti, dok izostanak posebnog upravnog akta za pojedino vozilo ne može sam po sebi značiti da vozilo ne ispunjava propisane uvjete, osobito kada je njegova tehnička sukladnost dokazana. Nadalje, žalitelj ističe da kontinuirano obavlja djelatnost sanitetskog prijevoza za treće osobe, uključujući osiguranje sportskih događanja i drugih aktivnosti, što dodatno potvrđuje stvarno postojanje i operativnu sposobnost za obavljanje predmetne usluge. Slijedom navedenog, žalitelj zaključuje da je naručitelj pogrešno izjednačio formalno nepostojanje pojedinačnog rješenja s neispunjavanjem uvjeta sposobnosti, iako iz stvarnog stanja i dostavljenih dokaza proizlazi suprotno.

Naručitelj u odgovoru na žalbu upućuje na odredbu dokumentacije o nabavi kojom se traži dostava odobrenja za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, nakon čega ističe da je žalitelj u ponudi dostavio Rješenje KLASA: UP/I-500-05/08-01/114, URBROJ:534-07-2-1/4-09-12 od 13. veljače 2009. izdano od Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi kojim je obuhvaćeno vozilo Mercedes Vito, broj šasije WDF63960313365264, registarske oznake S T865 SI. Budući da iz navedenog rješenja nije bilo moguće nedvojbeno utvrditi da ponuditelj u trenutku podnošenja ponude raspolaže resursima koji ispunjavaju važeće uvjete za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, naručitelj je potom zatražio pojašnjenje ponude. Naručitelj ističe da je žalitelj dostavio potvrdu o ispitivanju predmetnog vozila, izdanu od Centra za vozila Hrvatske d.d. C- 241878 od 12. prosinca 2008., bez dokaza o naknadnom usklađenju s važećim propisima, iako su se propisi koji uređuju obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza drastično mijenjali nakon 2019. godine te je postojao prijelazni rok za usklađivanje postojećih vozila. Nadalje, naručitelj ističe da je ponuditelj dostavio i Potvrdu o ispitivanju vozila C-561589 Centra za vozila Hrvatske d.d. od 17. listopada 2022. za vozilo Mercedes Benz Vito, broj šasije: W1V44770313925037.

Potom ukazuje da sukladno Pravilniku o organizaciji i načinu obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza (Narodne novine, broj 72/2019), pružatelj djelatnosti sanitetskog prijevoza mora raspolagati s najmanje dva vozila koja ispunjavaju propisane uvjete za obavljanje djelatnosti. Nadalje, upućuje na članak 13. kojim je popisano da se pravne osobe kojima je do dana stupanja na snagu toga Pravilnika dano odobrenje za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza moraju u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu Pravilnika ispuniti uvjete u pogledu tehničkih karakteristika i medicinsko-tehničke opreme vozila za sanitetski prijevoz iz članka 7. Pravilnika. Naručitelj pojašnjava da iz dokumentacije dostavljene u ponudi i pojašnjenjima proizlazi da je ponuditelj dokazao usklađenost samo jednog vozila, odnosno vozila za koje je dostavljen dokaz o ispitivanju iz 2022. godine, dok je za drugo vozilo (obuhvaćeno Rješenjem iz 2009. godine) ponuditelj dostavio potvrdu iz 2008. godine, bez dokaza o naknadnom usklađenju s važećim propisima.

Naručitelj ističe da tijekom pregleda i ocjene ponuda nije uvodio nove kriterije niti dodatne uvjete sposobnosti koje nisu bile propisane dokumentacijom o nabavi, da nije tražio dostavu novih ovlaštenja, dodatnih certifikata ili posebnih dokaza koji nisu bili obuhvaćeni prvotno propisanih uvjetom sposobnosti, već je kroz institut pojašnjenja ponude nastojao utvrditi ispunjava li ponuditelj već propisani uvjet, odnosno raspolaže li u trenutku podnošenja ponude valjanim rješenjem koji dokazuje zakonito obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza. Žalitelj i sam navodi da važeći propisi koji uređuju djelatnost sanitetskog prijevoza, uključujući Pravilnik o organizaciji i načinu obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza, propisuje obvezu usklađenja vozila s novim tehničkim zahtjevima, ali ne propisuje obvezu ishođenja novog rješenja Ministarstva zdravstva za svako vozilo nakon izvršenog usklađenja. Međutim, naručitelj tumači propis na način da tehnička usklađenost vozila ne znači ujedno i odobrenje za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza. Naručitelj

smatra odlučnim da žalitelj za vozilo obuhvaćeno rješenjem iz 2009. godine nije dostavio nikakav dokaz o usklađenosti s važećim propisima nakon stupanja na snagu Pravilnika iz 2019. godine, nije dokazao da navedeno vozilo i dalje ispunjava uvjete za obavljanje djelatnosti te posljedično, nije dokazao da raspolaže valjanim odobrenjem za obavljanje djelatnosti. Naručitelj smatra da je bitna razlika koju žalitelj pogrešno tumači odnosno poistovjećuje, tehnička ispravnost vozila s pravom na obavljanje djelatnosti. Pojašnjava da je za zakonito obavljanje djelatnosti potrebno kumulativno ispunjenje tehničkih uvjeta te valjano odobrenje nadležnog tijela. Međutim, žalitelj nije dokazao niti jedno, odnosno nije dokazao ispunjenje uvjeta sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, pa naručitelj stoga smatra da je pravilno ocijenio ponudu žalitelja kao neprihvatljivu.

U očitovanju na naručiteljev odgovor na žalbu žalitelj u bitnom ponavlja svoje argumente iz žalbe te upućuje na dijelove ponude odabrane zajednice ponuditelja koji su predmetom jednog od sljedećih žalbenih navoda.

Naručitelj je nakon toga dostavio očitovanje u kojemu kao odlučno ponavlja da je žalitelju omogućio korištenje instituta pojašnjenja ponude, međutim, da niti nakon dostavljenih pojašnjenja žalitelj nije dostavio dokaz iz kojeg bi bilo moguće nedvojbeno utvrditi da vozilo za koje je dostavljena potvrda iz 2008. godine i rješenje iz 2009. godine, ispunjava važeće uvjete za obavljanje djelatnosti u trenutku podnošenja ponude, odnosno da žalitelj ni na koji način nije dokazao usklađivanje s relevantnim propisima.

U svrhu utvrđenja činjenica odlučnih za ocjenu žalbenog navoda, izvršen je uvid u sadržaj dokumentacije o nabavi, ponudu žalitelja te zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda te je utvrđeno sljedeće.

U točki 6. zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, Analitički prikaz kriterija za odabir gospodarskog subjekta, naručitelj je naveo sljedeće:

„U točki 5.1.2.3. dokumentacije o nabavi propisana je obveza dostave odobrenja za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza. Zajednica ponuditelja From city to city j.d.o.o. i Sanitet Tafra d.o.o. u svojoj ponudi dostavila je Rješenje za odobrenje obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza za vozilo Mercedes Vito, broj šasije WDF 63960313365264, registracijske oznake ST 856 SI (KLASA: UP/I 500-05/08-01/114, URBROJ: 534-07-2-1/4-09-12 od 13. veljače 2019.). Iz dostavljenog Rješenja nije bilo moguće utvrditi da sanitetsko vozilo navedeno u Rješenju ispunjava važeće uvjete za obavljanje sanitetskog prijevoza odnosno da je isto usklađeno s propisanim uvjetima iz članka 13. Pravilnika o organizaciji i načinu obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza (Narodne novine, broj 72/2019). Na zahtjev naručitelja za pojašnjenjem/upotpunjavanjem i dostavom dokaza o usklađenosti s člankom 7. Pravilnika, ponuditelj je dostavio Potvrdu o ispitivanju vozila C-561589 od 17. listopada 2022., Mercedes-Benz, br. šasije WV44770313925037, reg. oznake ST 2736 AC, međutim, navedeni dokaz odnosi se na vozilo koje nije obuhvaćeno dostavljenim Rješenjem. Na ponovni zahtjev za pojašnjenjem/upotpunjavanjem ponuditelj ponovo dostavlja već dostavljenu Potvrdu o ispitivanju vozila C-561589 od 17. listopada 2022., Mercedes-Benz br. šasije WV44770313925037, reg. oznake ST 2736 AC, a za vozilo obuhvaćeno Rješenjem iz 2009. godine ponuditelj je dostavio Potvrdu o ispitivanju vozila od 12. prosinca 2008. godine, bez dokaza o naknadnom usklađenju s važećim propisima iako su se propisi koji uređuju obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza mijenjali nakon 2019. godine te je postojao prijelazni rok za usklađivanje postojećih vozila.

Važećim propisima propisani su uvjeti za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza kojima je, uz ostale uvjete, za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza potrebno raspolagati s dva sanitetska vozila. Ministarstvo zdravstva je nadležno tijelo koje provodi upravni postupak i izdaje rješenje kojim se odobrava obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza za svako vozilo. Za vozilo obuhvaćeno dostavljenim Rješenjem od 2009. godine nije dostavljen dokaz o usklađenosti s važećim propisima koji reguliraju uvjete i zahtjeve za

obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, a za drugo vozilo nije dostavljeno odgovarajuće rješenje Ministarstva zdravstva. Stoga naručitelj nije mogao nedvojbeno utvrditi da ponuditelj u trenutku podnošenja ponude raspolaže s najmanje dva vozila koja ispunjavaju važeće uvjete za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, odnosno nije mogao utvrditi da ponuditelj posjeduje valjano ovlaštenje u smislu članka 257. stavka 2. ZJN 2016. Teret dokazivanja ispunjenja uvjeta sposobnosti je na ponuditelju. Ponuditelj je bio dužan dostaviti jasne, potpune i nedvojbene dokaze iz kojih proizlazi da u trenutku podnošenja ponude ispunjava sve propisane uvjete za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza. Budući da to nije učinio, naručitelj utvrđuje da ponuditelj nije nedvojbeno dokazao ispunjenje uvjeta sposobnosti stoga se ponuda odbija kao neprihvatljiva. Predmet nabave odnosi se na prijevoz invalidnih osoba kao osobito ranjive skupine korisnika te je nužno osigurati potpunu i nedvojbenu usklađenost sa svim važećim zakonskim i podzakonskim propisima.“

Nadalje, u točki 10. zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, Ponude koje se odbijaju, naručitelj je naveo da je žaliteljevu ponudu ocijenio kao neprihvatljivu ponudu, odnosno ponudu ponuditelja koji ne ispunjava kriterije za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta. Stoga, temeljem članka 295. stavka 1. ZJN 2016 ponuda se odbija kao neprihvatljiva, jer ponuditelj ne ispunjava kriterij za kvalitativan odabir gospodarskog subjekta, odnosno ponuditelj nije ispunio uvjet iz točke 5.1.2.3. dokumentacije o nabavi (Odobrenje za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza).

U dijelu dokumentacije o nabavi Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, kao uvjet za obavljanje profesionalne djelatnosti u točki 5.1.2.3. traže se: 1. Licenca Ureda državne uprave za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu, 2. Odobrenje za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza.

Nadalje, u Tehničkoj specifikaciji propisano je sljedeće: „Gospodarski subjekt dužan je u obavljanju tražene usluge ponašati se pažnjom dobrog gospodarstvenika, dužan je pružati uslugu sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj: 41/18, 98/19, 30/21, 89/21, 114/22 i 136/24), Zakonu o zdravstvenoj zaštiti (Narodne novine, broj 100/18, 125/19, 147/20, 119/22, 156/22, 33/23, 36/24 i 102/25) i Pravilniku o organizaciji i obavljanju djelatnosti sanitetskog prijevoza (Narodne novine, broj 72/19) te ostalim pozitivnim zakonskim propisima koji reguliraju ovu vrstu usluge. Pružanje usluge krajnjim korisnicima obavljat će se prema Popisu korisnika kojega će redovito dostavljati naručitelj usluge.“

Žalitelj je u ponudi dostavio Rješenje Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi od 13. veljače 2009. kojim se utvrđuje da Sanitet Tafra d.o.o., Dugi Rat ispunjava uvjete za početak rada djelatnosti sanitetskog prijevoza s obzirom na opremljenost sljedećeg vozila: Mercedes Vito, WDF 63960313365264, ST 856 SI.

Naručitelj je 10. ožujka 2026. žalitelju dostavio zahtjev za pojašnjenjem/upotpunjavanjem ponude u kojemu ga upućuje na odredbe članka 13. Pravilnika o organizaciji i načinu obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza kojima je propisano da pravne osobe kojima je do dana stupanja na snagu toga Pravilnika dano odobrenje za obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza moraju u roku od dvije godine od stupanja Pravilnika na snagu (31. srpnja 2019.) ispuniti uvjeti u pogledu tehničkih karakteristika i medicinsko tehničke opreme vozila za sanitetski prijevoz (norma HRN EN 1789-2015). U tom smislu, naručitelj je zatražio žalitelja da pojasni, odnosno da dokaže da je usklađen sa člankom 7. Pravilnika.

Žalitelj je potom naručitelju dostavio odgovor sljedećeg sadržaja: „Vozila kojima se obavlja djelatnost sanitetskog prijevoza registrirana su kao specijalna vozila, sanitetski prijevoz, što je vidljivo iz prometnih dozvola vozila. Predmetna vozila prošla su postupak tehničkog ispitivanja i prerade kod Centra za vozila Hrvatske, te je za ista izdana Potvrda o

ispitivanju vozila, čime je potvrđena njihova tehnička sukladnost za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza. Sukladno navedenom, vozila su tehnički prilagođena i registrirana kao vozila za sanitetski prijevoz te su usklađena s važećim propisima Republike Hrvatske koji uređuju djelatnost sanitetskog prijevoza, uključujući zahtjeve norme HRN EN 1789-2015 za cestovna medicinska vozila sanitetskog prijevoza.“

Žalitelj je uz odgovor dostavio Potvrdu o ispitivanju vozila Centra za vozila Hrvatske d.d. za Mercedes-Benz Vito, W1V44770313925037, presliku prometne dozvole za to vozilo (ST 2736 AC) te Rješenje Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi od 13. veljače 2009. koje je dostavio u ponudi.

Nakon toga, naručitelj 18. ožujka 2026. žalitelju dostavlja zahtjev za pojašnjenjem/upotpunjavanjem ponude sljedećeg sadržaja: „Nastavno na očitovanje i dostavljenu dokumentaciju, utvrđeno je da dostavljena Potvrda o ispitivanju vozila C-564589 nije u skladu s podacima iz Rješenja za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, KLASA: UP/I-500-05/08-01/114, URBROJ: 534-07-2-1/4-09-12 od 13. veljače 2009. godine. Naime, predmetnim Rješenjem odobreno je obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza za vozilo Mercedes Vito, broj šasije WDF 63960313365264, registarske oznake ST 856 SI, dok se dostavljena Potvrda o ispitivanju vozila C-561589 odnosi na drugo vozilo, i to Mercedes - Benz, broj šasije W1V44770313925037, registarske oznake ST 2736 AC. Molimo pojašnjenje.“

Žalitelj je ponuditelju dostavio sljedeći odgovor: „Zajednica ponuditelja posjeduje važeće Rješenje za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, KLASA: UP/I-500-05/08-01/114, URBROJ: 534-07-2-1/4-09-12 od 13. veljače 2009. godine. Napominjemo da su u sklopu ponude već dostavljene prometne dozvole za oba vozila koja se koriste za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, i to vozilo navedeno u Rješenju (Mercedes Vito, broj šasije WDF 63960313365264 te vozilo Mercedes-Benz, broj šasije W1V44770313925037. Slijedom navedenog, oba vozila bila su obuhvaćena dostavljenom ponudom. Vozilo navedeno u predmetnom Rješenju (Mercedes Vito, broj šasije WDF 63960313365264) i dalje se nalazi u voznom parku, pri čemu je tijekom vremena došlo do promjene prometne dozvole i registarske oznake vozila. Napominjemo da je identitet vozila nedvojbeno utvrdiv putem broja šasije, koji je istovjetan onome navedenom u Rješenju, kao i putem Potvrde o ispitivanju vozila izdane od strane Centra za vozila Hrvatske. Slijedom navedenog, razvidno je da se radi o istom vozilu za koje je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, neovisno o promjeni registarske oznake odnosno prometne dozvole. Vozilo Mercedes-Benz, registarske oznake ST 2736 AC, predstavlja vozilo koje je naknadno uključeno u vozni park te je registrirano kao specijalno vozilo – sanitetski prijevoz. Posebno ističemo da je upravo navedenim vozilom izvršeno usklađenje s važećim tehničkim zahtjevima propisanim Pravilnikom o organizaciji i načinu obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza, odnosno zahtjevima norme HRN EN 1789. Oba navedena vozila prošla su postupak tehničkog ispitivanja kod Centra za vozila Hrvatske, čime je potvrđena njihova tehnička sukladnost za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza. Napominjemo da se dostavom Potvrda o ispitivanju vozila ne mijenja sadržaj ponude, već se radi isključivo o pojašnjenju i dokazivanju tehničke sukladnosti vozila koja su već bila obuhvaćena dostavljenom ponudom, sukladno članku 293. ZJN 2016. Slijedom navedenog, razvidno je da ne postoji nesklad između dostavljene dokumentacije, već se radi o kontinuitetu obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza uz obnovu i usklađenje voznog parka sukladno važećim propisima.“

Uz citirani odgovor žalitelj je dostavio Potvrdu o ispitivanju vozila od Centra za vozila Hrvatske d.d. iz 2008. za vozilo Mercedes šasije WDF63960313365264, Potvrdu o ispitivanju vozila dostavljenu uz prethodno pojašnjenje, presliku prometne dozvole vozila ST 9520 AH, šasija WDF63960313365264, presliku prometne dozvole (ST 2736 AC),

Rješenje Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi od 13. veljače 2009. koje je dostavio u ponudi.

Odredbe ZJN 2016 relevantne za ocjenu žalbenog navoda su one propisane člankom 280. stavkom 4., člankom 290. stavkom 1. te člankom 403.

Kod ocjene žalbenog navoda prije svega valja ponoviti da je dokumentacijom o nabavi, u točki 5.1.2.3. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta s uputama, kao uvjet za obavljanje profesionalne djelatnosti propisana obveza dostave odobrenja za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza. Nadalje, tehničkom specifikacijom naručitelj je izričito uputio na primjenu propisa koji uređuju predmetnu djelatnost, uključujući Pravilnik o organizaciji i načinu obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza (Narodne novine, broj 72/2019; dalje u tekstu: Pravilnik). Iz odredaba navedenog Pravilnika proizlazi da pružatelj usluge, djelatnosti sanitetskog prijevoza mora raspolagati s najmanje dva vozila koja ispunjavaju propisane uvjete, dok je člankom 13. Pravilnika propisano da su pravne osobe kojima je prije stupanja na snagu Pravilnika izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti dužne u roku od dvije godine uskladiti vozila s tehničkim zahtjevima iz članka 7. Pravilnika, uključujući zahtjeve norme HRN EN 1789. Pri tome valja istaknuti da i sam žalitelj u žalbi polazi od pretpostavke da mora raspolagati s dva sanitetska vozila, zbog čega dostavlja dokumentaciju za dva vozila, međutim, pritom za jedno vozilo ne dokazuje usklađenost s Pravilnikom nakon 2019. godine, dok za drugo vozilo ne dokazuje postojanje odgovarajućeg odobrenja nadležnog tijela.

Dakle, u konkretnom slučaju nije sporno da je žalitelj u ponudi dostavio rješenje Ministarstva zdravstva iz 2009. godine koje se odnosi na jedno vozilo, kao i dokumentaciju za drugo vozilo koje je naknadno uključeno u vozni park. Međutim, iz provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda, kao i iz dostavljenih pojašnjenja, pravilno proizlazi zaključak naručitelja da žalitelj nije dokazao ispunjenje predmetnog uvjeta.

Naime, naručitelj je, postupajući sukladno članku 293. ZJN 2016, pozvao žalitelja na pojašnjenje i upotpunjavanje ponude upravo u dijelu dokazivanja usklađenosti vozila s propisom na koji dokumentacija o nabavu upućuje. Unatoč tome, žalitelj za vozilo obuhvaćeno rješenjem iz 2009. godine nije dostavio dokaz da je isto, nakon stupanja na snagu Pravilnika iz 2019. godine, usklađeno s propisanim tehničkim zahtjevima iz članka 7. Pravilnika. S druge strane, za drugo vozilo žalitelj jest dostavio noviju dokumentaciju o tehničkoj sukladnosti, međutim za to vozilo nije dostavljeno odobrenje nadležnog tijela za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza.

Slijedom navedenog, nije osnovan žaliteljev navod da je naručitelj postupio pretjerano formalistički, budući da je naručitelj kroz institut pojašnjenja omogućio žalitelju da dokaže ispunjenje uvjeta, ali žalitelj to nije učinio na način koji bi otklonio utvrđene nedostatke. Stoga, imajući u vidu sve utvrđene činjenice, ovo tijelo ocjenjuje da je naručitelj pravilno i zakonito utvrdio da žalitelj nije dokazao da raspolaže s najmanje dva vozila koja ispunjavaju važeće uvjete za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, odnosno da nije dokazao posjedovanje valjanog odobrenja u smislu dokumentacije o nabavi te je žalbeni navod neosnovan.

Žalitelj dalje u žalbi navodi da odabrani ponuditelj nije dostavio popis iz kojeg je razvidno da raspolaže s 5 (pet) vozila prilagođenima za posebni linijski prijevoz osoba s invaliditetom (dokaz prometna dozvola u kojoj je navedeno da se radi o motornom vozilu posebno prilagođenom za prijevoz osoba s invaliditetom, ugovori o najmu, ugovori o leasingu i sl.). Ukazuje da je točkom 5.2.3.3. dokumentacije o nabavi tražena Izjava i popis iz kojeg je razvidno da ponuditelj raspolaže sa 5 (pet) vozila prilagođenima za posebni linijski prijevoz osoba s invaliditetom (dokaz prometna dozvola u kojoj je navedeno da se radi o motornom vozilu posebno prilagođenom za prijevoz osoba s invaliditetom, ugovori o

najmu, ugovori o leasingu i sl.). Ističe da je odabrani ponuditelj dostavio isključivo općenitu izjavu te pojedinačne prometne dozvole, bez sastavljenog popisa vozila. Smatra da takav način dokazivanja ne omogućuje jasan i nedvojbena uvid u broj i strukturu vozila, ne omogućuje povezivanje izjave s konkretnim vozilima, nije u skladu s izričitim zahtjevom dokumentacije o nabavi. Zaključuje da naručitelj nije ovlašten sam rekonstruirati ili tumačiti podatke iz dostavljenih dokumenata, već je ponuditelj dužan dostaviti dokaz u traženom obliku i sadržaju.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da je uvidom u ponudu odabranog ponuditelja utvrđeno da iz dostavljene izjave i prometnih dozvola nedvojbeno proizlazi da ponuditelj raspolaže s traženih pet vozila prilagođenih za posebni linijski prijevoz osoba s invaliditetom, pri čemu je iz dostavljene dokumentacije moguće jasno utvrditi broj vozila, njihovu namjenu i ispunjavanje propisanih uvjeta, dakle, dostavljeni su svi relevantni podaci. Zahtijevanje dodatnog formalnog objedinjavanja već dostavljenih i jasnih podataka, po mišljenju naručitelja predstavljalo bi neopravdani formalizam koji nije u skladu s načelima učinkovitosti i razmjernosti u postupcima javne nabave.

Ocjenjujući žalbeni navod, utvrđeno je da se u točki 5.2.3.3. Kriterija kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, kao jedan od uvjeta tehničke i stručne sposobnosti traži dostava Izjave i popisa iz kojega je razvidno da ponuditelj raspolaže sa 5 (pet) vozila prilagođenima za posebni linijski prijevoz osoba s invaliditetom (dokaz prometna dozvola u kojoj je navedeno da se radi o motornom vozilu posebno prilagođenom za prijevoz osoba s invaliditetom, ugovori o najmu, ugovori o leasingu i slično). Također, traži se potpisana i ovjerena izjava kojom se dokazuje da će organizirati prijevoz na način da 3 (tri) vozila imaju i pratitelja poštujući vrstu i stupanj teškoće učenika/korisnika te dokaz da ponuditelj u vozilima za prijevoz osoba s invaliditetom te u sanitetskim vozilima ima ugrađen satelitski nadzor vozila (dokaz: Ugovor sa trgovačkim društvima za ugradnju i provođenje satelitskog nadzora vozila).

U svrhu udovoljavanja navedenim uvjetima, odabrana zajednica ponuditelja je u ponudi dostavila Izjavu kojom zajednica potvrđuje da raspolaže s minimalno 5 vozila prilagođenih za posebni linijski prijevoz osoba s invaliditetom, a čije prometne dozvole su dio ponudbene dokumentacije. Ujedno, u ponudi su dostavljene preslike prometnih dozvola za ukupno šest vozila.

Odredbe ZJN 2016 relevantne za ocjenu žalbenog navoda su one propisane člankom 280. stavkom 4., člankom 290. stavkom 1. te člankom 403.

Dakle, postupajući prema zahtjevima točke 5.2.3.3. Kriterija kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, odabrana zajednica ponuditelja u ponudi dostavlja izjavu kojom potvrđuje da raspolaže traženim brojem vozila, kao i preslike prometnih dozvola za ukupno šest vozila, iz sadržaja kojih je razvidna njihova namjena, odnosno da se radi o vozilima posebno prilagođenima za prijevoz osoba s invaliditetom, čime su dostavljeni relevantni podaci za utvrđivanje ispunjenja predmetnog uvjeta. Iako žalitelj osnovano ukazuje na to da odabrana zajednica ponuditelj nije dostavila zaseban, formalno strukturirani popis vozila, valja istaknuti da iz ukupnosti dostavljene dokumentacije nedvojbeno proizlazi da zajednica raspolaže s traženim brojem vozila koja udovoljavaju propisanim uvjetima. Pri tome žalitelj niti ne osporava činjenicu raspolaganja potrebnim brojem vozila prilagođenima za prijevoz osoba s invaliditetom, već svoj navod temelji isključivo na formalnom nedostatku u pogledu načina prezentacije podataka.

S obzirom na navedeno, pravilno je naručitelj ocijenio da zahtijevanje dodatnog formalnog objedinjavanja već dostavljenih i sadržajno jasnih podataka ne bi bilo u skladu s načelima učinkovitosti iz Zakona o javnoj nabavi, osobito imajući u vidu da dostavljena dokumentacija omogućuje jasan i nedvojbena zaključak o ispunjenju uvjeta tehničke i stručne sposobnosti. Slijedom navedenog, žalbeno tijelo ocjenjuje da je naručitelj pravilno

postupio kada je prihvatio ponudu odabrane zajednice ponuditelja u ovom dijelu, budući da je iz dostavljenih dokaza moguće nedvojbeno utvrditi da traženim brojem vozila prilagođenih za posebni linijski prijevoz osoba s invaliditetom, kako je i zahtijevano dokumentacijom o nabavi. Žalbeni je navod stoga ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi navodi da je odabrana zajednica ponuditelja kao dokaz tehničke sposobnosti dostavila rješenje Ministarstva zdravstva kojim se odobrava obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza s točno određenim vozilima, među kojima su i Mercedes Sprinter, registarske oznake ST-9758-P te Volkswagen Transporter, registarske oznake ST-9588-I. Žalitelj ističe da raspolaže saznanjima putem Hrvatskog ureda za osiguranje da su navedena vozila, vozila koja nisu registrirana, odnosno koja nemaju važeću policu obveznog osiguranja, što dodatno potvrđuje njihovu neraspoloživost za izvršenje ugovora i ne mogu sudjelovati u prometu. Slijedom toga žalitelj zaključuje da se navedena vozila ne mogu smatrati raspoloživima za izvršenje ugovora te da odabrana zajednica ponuditelja ne ispunjava uvjet tehničke i stručne sposobnosti.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da žalitelj iznosi tvrdnje da pojedina vozila navedena u Rješenju o obavljanju djelatnosti sanitetskog prijevoza odabrane zajednice ponuditelja nisu registrirana, odnosno da nemaju važeće osiguranje, međutim, ističe da navedene tvrdnje nisu potkrijepljene vjerodostojnim dokazima, već se temelje isključivo na navodnim saznanjima žalitelja. Neovisno o navedenom, ističe da je važećim propisima koji uređuju obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza propisano da djelatnost obavlja tim koji raspolaže s najmanje dva sanitetska vozila. U konkretnom slučaju, odabrana zajednica ponuditelja je dostavila rješenje nadležnog tijela kojim je članu zajednice odobreno obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza za četiri vozila, slijedom čega i dalje raspolaže s dovoljnim brojem vozila za ispunjavanje propisanih uvjeta.

Već je u rješenju utvrđeno da se u dijelu dokumentacije o nabavi Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, kao uvjet za obavljanje profesionalne djelatnosti u točki 5.1.2.3. traže: 1. Licenca Ureda državne uprave za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu, 2. Odobrenje za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza.

Odabrana zajednica ponuditelja je u tu svrhu dostavila Rješenje Ministarstva zdravstva iz 2021. godine kojim se utvrđuje da Ustanova za zdravstvenu skrb Ružica, Solin, ispunjava uvjete za početak rada djelatnosti sanitetskog prijevoza, s četiri sanitetska vozila koja su dalje opisana markom, brojem šasije i registarskom oznakom.

Odredbe ZJN 2016 relevantne za ocjenu žalbenog navoda su one propisane člankom 280. stavkom 4., člankom 290. stavkom 1. te člankom 403.

Žalitelj svoje navode temelji na tvrdnjama da pojedina vozila obuhvaćena navedenim rješenjem Ministarstva zdravstva navodno nisu registrirana odnosno da nemaju važeće police obveznog osiguranja, pri čemu takve tvrdnje ne potkrepljuje nikakvim vjerodostojnim dokazima, već ih zasniva isključivo na vlastitim saznanjima. Slijedom toga, takvi navodi ne mogu dovesti u sumnju pravilnost i zakonitost ocjene naručitelja. Nadalje, žalitelj pogrešno dovodi u vezu navodnu (ne)registriranost pojedinih vozila obuhvaćenim rješenjem s ispunjenjem uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, iako je u konkretnom slučaju riječ o uvjetu za obavljanje profesionalne djelatnosti koji se dokazuje odgovarajućim upravnim aktom nadležnog tijela. Dostavljeno rješenje Ministarstva zdravstva predstavlja valjan dokaz da ponuditelj ima odobrenje za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, dok eventualne okolnosti vezane uz pojedina vozila na koja upućuje žalitelj nisu odlučne u smislu ispunjenja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti.

Dodatno, naručitelj je u pravu kada ukazuje na činjenicu da iz dostavljenog rješenja proizlazi da odabrana zajednica ponuditelja raspolaže s ukupno četiri vozila, čime, u

hipotetskom slučaju stvarnog neraspologanja s dva vozila iz rješenja, i dalje ispunjava propisani minimum broja vozila za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza sukladno propisu na koji dokumentacija o nabavi upućuje, Pravilniku o organizaciji i načinu obavljanja djelatnosti sanitetskog prijevoza (Narodne novine, broj 72/2019).

Slijedom navedenog, žalbeno tijelo ocjenjuje da žalitelj nije dokazao osnovanost svojih tvrdnji niti doveo u pitanje valjanost dostavljenog dokaza o ispunjenju uvjeta za obavljanje profesionalne djelatnosti, pa se predmetni žalbeni navod ocjenjuje neosnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi ističe da je uvidom u ponudu odabrane zajednice ponuditelja utvrdio da ista ne sadrži preslike prometnih dozvola za sanitetski prijevoz. Ukazuje da su, sukladno dokumentaciji o nabavi i važećim propisima koji uređuju obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, ponuditelji bili dužni dokazati da raspolažu vozilima koja ispunjavaju sve zakonske uvjete, što uključuje identifikaciju vozila putem registracijskih oznaka i dokaz o vlasništvu ili raspolaganju. Ističe da prometna dozvola predstavlja osnovni dokument kojim se nedvojbeno utvrđuje identitet vozila (registracijska oznaka, broj šasijske, vlasništvo), te je nužna za povezivanje vozila s dostavljenim rješenjima nadležnog tijela. Budući da odabrani ponuditelj u svojoj ponudi nije dostavio preslike prometnih dozvola, nije moguće nedvojbeno utvrditi na koja se konkretna vozila odnose dostavljena rješenja, jesu li ta vozila uopće u vlasništvu ili zakonitom posjedu ponuditelja, niti ispunjavaju li uvjete propisane dokumentacijom o nabavi. Slijedom navedenog, žalitelj smatra da naručitelj nije imao valjanu osnovu za utvrđivanje da odabrani ponuditelj ispunjava uvjete tehničke i stručne sposobnosti, čime je povrijeđeno načelo jednakog tretmana te načelo transparentnosti iz Zakona o javnoj nabavi. Dodatno, ukazuje da je naručitelj istovremeno odbio ponudu žalitelja zbog navodne nejasnoće u dokumentaciji vezanoj uz vozila, dok je kod odabranog ponuditelja zanemario bitan nedostatak dokumentacije, čime je postupao neujednačeno i protivno načelu jednakog tretmana ponuditelja.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da dokumentacijom o nabavi nije propisao da su ponuditelji u ponudi dužni dostaviti preslike prometnih dozvola za vozila za sanitetski prijevoz. Također ukazuje da smije ocjenjivati ponude isključivo prema unaprijed propisanim uvjetima pa s obzirom na to da takav dokaz nije bio tražen niti je njegov izostanak relevantan, žalbeni navod smatra neosnovanim.

U rješenju je već utvrđeno da je kao uvjet za obavljanje profesionalne djelatnosti propisana obveza dostave odobrenja za obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, u kojem dijelu nije propisana obveza dostave preslika prometnih dozvola kao niti druge dokumentacije vezane za vozila obuhvaćena tim odobrenjem. Stoga, pravilno naručitelj ističe da je ovlašten i dužan ocjenjivati ponude isključivo prema unaprijed propisanim uvjetima dokumentacije o nabavi te ne može od ponuditelja zahtijevati dostavu dokaza koji nisu bili izričito propisani. U konkretnom slučaju, odabrana zajednica ponuditelja dostavila je rješenje nadležnog tijela kojim je članu zajednice odobreno obavljanje djelatnosti sanitetskog prijevoza, čime je u cijelosti udovoljeno traženom uvjetu. Žalitelj nije u pravu kada ističe da je za utvrđivanje ispunjenja predmetnog uvjeta bilo nužno dostaviti i preslike prometnih dozvola, budući da takva obveza ne proizlazi iz dokumentacije o nabavi te je njegov žalbeni navod neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Sukladno prethodno navedenom, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba se odbija kao neosnovana, kako je i odlučeno u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka, u ukupnom iznosu od 1.320,00 eura, koji se sastoji od prethodno plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka. Međutim, sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

PREDSJEDNICA

Maja Kuhar

